

"וכתב לה" - לשמה

שאלת, על הדברים הצריכין ליעשות לשמן – אם צריך דיבור או סגי במחשבה לבד?

תשובה: כבר דברו הראשונים ז"ל בזה והעלו דצריך דיבור. והטעם לדעתי, שבכל דבר שבקדושה, כגון ספר תורה תפילין ומזוזה שהצריכו לשמה, אין הקדושה חלה במחשבה לבד אלא בדיבור, שהדיבור עושה רושם גדול. וחכמי המדרש הזכירו זה בכמה מקומות.

ואם תאמר, התינח דבר שבקדושה, אבל כתיבת גט דבעינן לשמה, דכתיב 'וכתב לה' – לשמה, לעולם אימא לך דבמחשבה גרידתא סגי?

ויש לומר: דסוף סוף קדושה יש בגט, לפי שנקרא 'ספר' וכתוב בו 'כדת משה וישראל'.

ותו, דאם כתב אותו סתם אינו כורת בינו לבינה, וע"י שכותב אותו לשמו ולשמה, כורת. לפיכך צריך שיוציא הדברים בפה כדי שעל ידי כך יתקיים המעשה, שאין הדברים מתקיימים במחשבה לבד.

(שו"ת הרדב"ז ח"א קנד)